

ارزیابی درون گروهی بخش پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی سمنان در سال ۱۳۸۱

اکرم شهبازی* (M.D)، شهین کمال (M.P.H)، بتول کریمی (M.Sc)، راهب قربانی (Ph.D)، محمد نوری سپهر (Ph.D)
دانشگاه علوم پزشکی سمنان، دانشکده پزشکی، بخش پزشکی اجتماعی

چکیده

مقدمه: ارزیابی درونی گروه‌های آموزشی پزشکی از جایگاه خاصی برخوردار است. بخش پزشکی اجتماعی نیز به عنوان یک گروه آموزشی با رسالت تربیت دانشجویان کارآمد و با دیدی جامعه‌نگر از این امر مستثنی نمی‌باشد. این تحقیق برای تعیین بازده فعالیت‌های آموزشی و غیرآموزشی و سنجش میزان مطلوبیت عوامل مؤثر بر آنها و نیز اقدامات لازم جهت بهبودی فعالیت‌های گروه، اهمیت دارد.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر در سال ۱۳۸۱ با استفاده از الگوی اعتباربخشی و طبقه‌بندی گورمن انجام شد. عوامل مورد ارزیابی عبارت بودند از: مدیرگروه، اعضای هیأت علمی، عرصه‌ها، وسایل و تجهیزات. اطلاعات از طریق پرسش‌نامه‌ها و چک لیست‌ها جمع‌آوری و سپس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در مجموع، بیش از ۶۰۰ ملاک با ویژگی‌های متعدد ارزیابی شدند.

یافته‌ها: نتایج ارزیابی نشان داد که وضعیت مدیرگروه با امتیاز ۲/۵۴ رتبه رضایت‌بخش بود. هیأت علمی از نظر فعالیت‌های علمی - پژوهشی با امتیاز ۲/۰۲ و ارتباط با سایر مراکز علمی با امتیاز ۲ رتبه مرزی و از نظر سابقه آموزشی و رشته تخصصی، الگوی رفتاری، مشاغل اجرائی و نحوه حضور در واحدهای دانشگاهی، رتبه بسیار قوی را احراز نمودند. نظرات دانشجویان در مورد اعضاء هیأت علمی و ارائه دروس تئوری رتبه خوب، در مورد کارآموزی و کارورزی رتبه بیش از رضایت‌بخش تا قوی، متغیر بوده است. بیشترین کمبود، وسایل و تجهیزات در مراکز بهداشتی درمانی روستائی و مناسب‌ترین وسایل، فنی و اداری موجود در محل استراحت دانشجویان کارورز مشاهده شده است. نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان می‌دهد که اعضای هیأت علمی گروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی سمنان در زمینه فعالیت‌های علمی - پژوهشی و ارتباط با سایر مراکز علمی، نیاز به فعالیت بیشتری دارند؛ هرچند در بسیاری از ملاک‌ها از وضعیت مطلوبی برخوردارند. هم‌چنین گروه از نظر تجهیزات مورد نیاز جهت بهبود فعالیت‌های آموزشی به حمایت بیشتر مسئولین دانشگاه نیازمند می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی درون گروهی، بخش پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان

مقدمه

می‌توان برای تعیین بازده فعالیت‌های آموزش عالی استفاده کرد و برای بهبودی آن اقدام لازم را مشخص کرد [۴]. کاربرد ارزیابی آموزشی در نظام آموزشی پزشکی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، چه این نظام باید نیروی انسانی کارآموده با

ارزیابی آموزشی عبارتست از فرآیند تعیین و فراهم آوردن داده‌های لازم برای قضاوت درباره موارد تصمیم‌گیری در نظام آموزشی به منظور بهبود فعالیت‌ها [۳]. از ارزیابی،